„Prowadzimy wojnę obronną“... — „Gotowi jesteśmy zawrzeć pokój honorowy“... — Formuła sosocyalistyczna: „Stanowienie ludów o sobie, jest jakby wyjęta z pod serca rządom państw centralnych“... Naczytaliśmy się tych rzeczy przez 40 miesięcy trwania wojny, jako oficyalne, połoficyalne i prawie oficyalne oświadczenia mężów, kierujących polityką państw centralnych. Masy szły, ginęły... w imię „wojny obronnej“ — Nastąpiły rokowania o pokój w Brześciu i coś zbyt długo nie przychodził ten „pokój honorowy“, mimo że rząd socyalistyczny rosyjski nie żądał ani piędzi ziemi państw centralnych, mimo że „honorowości“ stawało się zadość. Któż więc znów wszystkim tym dobrym usiłowaniom przeszkadza? Ach, on, Trocki. Tak utonął w teoretycznych formułkach, że „stanowienia ludów o sobie“ inaczej nie chce zrozumieć, tylko że te ludy rzeczywiście mają stanowić o sobie i to bez asysty bagnetów... Co za dziwny formalista — odszedł i nie uwierzył, że Litwa i Polska już się wypowiedziały, już nawet o sobie postanowiły...

Lecz cóż to, przeciera świat oczy, wszakże mają stanowić narody o sobie, a tu ni stąd ni z owąd Chełmszczyzna i jeszcze bliższe ziemie Polski przy układach z Ukrainą przyznane zostały tej ostatniej, która wszak jeszcze sama, w znaczeniu ludowem, o sobie dotąd nie postanowiła; ziemie Królestwa Polskiego bez pytania ludów tych ziem zostały zaanektowane przez kogoś i podarowane komuś... — Panie Trocki, jakiś pan niepojętny... Toż gotowiśmy zawrzeć pokój „bez aneksyi i odszkodowań“... — A on odszedł!... I gdyby choć był zapytał się pana Scheidemanna, militarysty-aneksyonisty i pseudo-socyalisty cesarskiego, to napewno byłby się dowiedział, że czyni źle, bo pan Scheidemann, którego organ „Vorwärts“ niedawno bardzo gęsto się tłomaczył, że nie jego to wina, iż znaczna część proletaryatu niemieckiego sprzeniewierzyła się zaborczym apetytom i strejkowała za pokojem bez aneksyi — pan Scheidemann wierzy nawet w to, że zna tajniki dyplomacyi niemieckiej, bo na jednem ze zgromadzeń ludowych powiedział między innymi w stronę narodu francuskiego: „Gdyby naród francuski nie był trzymany w nieswiadomości i gdyby wiedział, jaki może otrzymać pokój od Niemiec, to rząd francuski nie odważyłby się odmawiać dłużej rozpoczęcia układów pokojowych“...

Sprawozdania z posiedzeń Zarządów i Zgromadzeń.

Posiedzenie Zarządu Związku w dniu 8 stycznia 1918 r. Przewodniczący: Pochop; sekretarz: Gebhardt. — Usprawiedliwieni: Marianek, Pantuček, Weidhaus. — Przed przystąpieniem do porządku dziennego kol. Dvořáček wyraził Zarządowi Związku najserdeczniejszę podziękowanie za urządzoną mu uroczystość i cenny dar jubileuszowy z okazyi jego 25-letniej pracy jako sekretarza Związku. — Nadesłane: Doniesienia o zgonie kol.: Franciszka Knechtl'a (Budziejowice) i Wacława Falb'a (Vimperk). — Zaproszenie Towarzystwa śpiewackiego „Freie Typographia“ na uroczysty obchód 70 rocznicy urodzin Franciszka Schwarzenbrunner'a. — Zaproszenie na 50-letni jubileusz zawodowy p. Edwarda Kotka, technicznego kierownika drukarni Karola Fromme'go w Wiedniu. — Kilka pism okrężnych Komisyi Zawodowej Austryi, a mianowicie dotyczące się wpłaty podwyższonej wkładki do Komisyi; dostarczenia w swoim czasie poglądu działalności naszego Związku za rok 1917, o ruchu członków i o wszystkich ważnych zajściach w życiu Związku; wreszcie tyczące się wszczętego przez Komisyę zestawienia wykazu o stosunkach płacy urzędników wszystkich Związków do niej należących. — Zawiadomienie kol. Gaidosch'a (Czerniowce), że Stowarzyszenie na Bukowinie podjęło znowu swą czynność i że na dzień 23 grudnia 1917 roku zwołano Walne Zgromadzenie, o którego wyniku będzie zawiadomiony Zarząd Związku; dalsze zawiadomienie z Czerniowiec jeszcze do dziś dnia nie nadeszło. — Zamknięcie rachunkowe organu związkowego „Il Risveglio“ za IV kwartał 1917 r.: Przychody kor. 108·—, rozchody kor. 868·06, niedobór kor. 760·06, który pokryje kasa Związku. — Kol. Pochop odczytał nadesłane pismo Stowarzyszenia związkowego w Czechach, z którego pokazuje się, że właściciele drukarń w Czechach utrudniają wprowadzenie ostatnio zawartych dodatków drożyźnianych: w tej sprawie wydelegowano kol. Pochop'a do Pragi. — Kierownictwo Stowarzyszenia związkowego na Morawach donosi, że osiągnięto również dla drukarskiego personalu pomocniczego dodatki drożyźniane. — Sprawy wewnętrzne.

* * *

Protokół z XII. posiedzenia Zarządu Stow. druk. i t. d. dla Galicyi Zachodniej, odbytego dnia 7 lutego o godz. $7\frac{1}{2}$ wieczór pod przewodnictwem prezesa kol. Misiołka Leona. Obecni: Krawczuk, Markiewicz St., Witkowski, Dębowski, Rosowski. Nieobecni: Gaweł, Giza, Rybka, Korzuch, Gasparski, Koczorowski, Wesołowski uspr. — Prezes otworzył po skonstatowaniu kompletu posiedzenie i polecił sekretarzowi odczytanie protokółu, który przyjęto do wiadomości. — Prezes zdaje sprawozdanie z akcyi w sprawie podwyższenia dodatku drożyźnianego. Memoryał został przez delegacyę wniesiony na ręce p. Józefa Filipowskiego, który przyrzekł zająć się tą sprawą. W międzyczasie jednak konferencya mieszana uchwaliła znane podwyżki dla całej Austryi. Na memoryał nasz, pomimo urgensów ze strony delegatów, dotychczas nie dostaliśmy odpowiedzi. — Nadesłane: z Tarnowa, Jasła nadeszły listy w sprawie interpretowania naszej podwyżki dodatku. — Z Nowego Sącza zawiadomiono, że kol. Benisz Franciszek został wybrany mężem zaufania. — Zaproszenie na jubileusz kol. Alojzego Tesařžka w Ołomuńcu. — Prezes zawiadamia, że w redakcyi „Nowej Reformy“ był w międzyczasie strejk redaktorów. — W końcu grudnia r. z. odbyła się w Wiedniu uroczystość jubileuszu 25-letniego kol. Józefa Dvořačka, jako sekretarza Zarządu Związku. Nasze Stowarzyszenie biorąc żywy udział w tym obchodzie, wysłało pismo z życzeniami imieniem kolegów Galicyi Zachodniej, na które nadeszła odpowiedź z podziękowaniem. — Prezes zdaje następnie sprawozdanie z konfliktu w drukarni „Czasu“. Do komisyi Zawodowej wybrano kol. Misiołka i W...owskiego jako delegatami naszego Stowarzyszenia. Prezes zawiadamia, że Centrala odbudowy Galicyi udziela odszkodowań także robotnikom. Komisya Zawodowa ma mieć rolę cenzorów w tej kwestyi. Został także otwarty krajowy Zakład odzieży. Koledzy chcący korzystać winni się zgłosić do Sekretaryatu Komisyi Zawodowej. Kol. skarbnik przedstawił następnie sprawozdanie roczne za rok 1917. Przychód wynosił 16.345·58 kor., rozchód 16.790·48 kor. Deficyt w roku 1917 — 444·90 kor. Następnie skarbnik przedstawił sprawozdanie kasowe z funduszu cennikowego i agitacyjnego za rok 1917. Oba sprawozdania przyjęto do wiadomości.

Przyjęcia do Stowarzyszenia: Sobczak Walery, ur. w Warszawie 14 grudnia 1882 r., wypisany jako maszynista w drukarni Ginsa tamże 4/VI. 1904, pracuje w drukarni Poluralskiego w Podgórzu, przyjęty za wpisem i oględzinami lekarskiemi. Kol. Maczudze Kaz. polecono udać się do lekarza w celu zbadania go. — Wykreślony kol. Grabowski Zygmunt z powodu zalegania z wkładkami. — Nadeszło pismo z Zarządu w sprawie spłacania zaległych wkładek. Na wniosek kol. Krawczuka uchwalono termin spłacenia tychże kolegom pracującym do końca marca, a kolegom obecnie służącym przy wojsku 6 tygodni od dnia powrotu do pracy. — W sprawie zniesienia dopłaty 20 hal. na dodatek lokalny w czasie choroby uchwalono odnieść się w tej sprawie do Walnego Zgromadzenia. Następnie zadecydowano, aby Roczne Walne Zgromadzenie odbyć 10 marca 1918 r. Wnioski członków należy nadsyłać na ręce kol. Misiołka — termin najdalej do 25 lutego. — Sprawozdania za rok 1917 uchwalono nie drukować ze względu na bardzo wielkie koszta druku. — Po załatwieniu jeszcze kilku spraw administracyjnych prezes zamknął posiedzenie o godzinie $9\frac{3}{4}$ wieczór.

* *

Sprawozdanie z Walnego Zgromadzenia Klubu składaczy maszynowych. W niedzielę dnia 3 lutego o godzinie 12 w południe odbyło się Walne Zgromadzenie Klubu składaczy maszynowych, które zagaił prezes tegoż Klubu kol. Krawczuk, powołując na wstępie do prowadzenia pióra kol. Grabskiego w miejsce nieobecnego sekretarza kol. Sakowskiego. Następnie po odczytaniu przez kol. Gasparskiego krótkiego sprawozdania z funduszów kasowych, zabrał głos kol. Krawczuk, który w dłuższem przemówieniu omawiał ważne sprawy informacyjne, tyczące się Klubu. Nad sprawami temi wywiązała się dłuższa dyskusya, w której zabierali głos prawie wszyscy członkowie Klubu. Po zamknięciu dyskusyi przystąpiono do wyborów nowego Wydziału. Wybrano: kol. Krawczuka prezesem, kol. Grabskiego czynnym wiceprezesem, kol. Gasparskiego sekretarzem, a kol. Dębowskiego skarbnikiem. Ponadto do Wydziału weszli: kol. Moniczewski i kol. Rosowski, zaś jako zastępca kol. Kułakowski. Po dokonanym wyborze Wydziału przystąpiono do następnego punktu dziennego: Wnioski, interpelacye. Kol. Gasparski postawił wniosek, by nowowstępujących członków przyjmowano do Klubu za wpisem 1 kor.: wniosek powyższy przyjęto z poprawką kol. Krawczuka, by wpisowe dla nowowstępujących członków wynosiło 2 kor. Następnie wywiązała się dyskusya nad wnioskiem kol. Gasparskiego, by kolegów, zalegających więcej niż 5 wkładek, wykluczono z Klubu. Po dłuższej dyskusyi uchwalono wniosek kol. Krawczuka, by wykluczenie nastąpiło po 8 zaległych wkładkach. — Po wyczerpaniu dyskusyi zamknięto posiedzenie o godzinie 2 po południu.

Grabski, sekretarz. *Krawczuk*, prezes.

Rozjemczy Sąd cennikowy dla Austryi Dolnej.

(Wyciąg z protokółu posiedzenia z dnia 24 października 1917 r.)

Przewodniczący: Towarzysz Józef Rippel.

1) Odnosi się do § 10, ust. 6 Cennika. — Skarga zecera przeciw wiedeńskiej drukarni o niezapłacenie wynagrodzenia za święta. — Skarżący stawił się do rozprawy osobiście, oskarżoną firmę zastępował jej kierownik. — Sprawa: Skarżący jako wojskowy pracował przez dłuższy czas w zakładzie oskarżonej firmy półdziennie za zapłatą kor. 4·— za $4\frac{1}{2}$ godzinny czas pracy. W tygodniu od dnia 13 do dnia 18 sierpnia pracował skarżący przez pełne dni. Święto, przypadające w dniu 29 czerwca zapomniał skarżący podać do rachunku, a gdy dodatkowo zażądał zapłaty za to święto, jako też za święta 15 sierpnia i 8 września, kierownictwo zakładu odmówiło mu zapłacenia za te święta, uzasadniając, że jego przyjęcie nastąpiło na kor. 4·— dziennego zarobku, w którym włączone są już wszystkie pretensye. — Orzeczenie (jednogłośnie): Skardze odnośnie do 15 sierpnia i 8 września czyni się zadość i przyznaje się skarżącemu wynagrodzenie za te dni, mianowicie za 15 sierpnia całodzienne, a za 8 września półdzienne wynagrodzenie. Skargę o wynagrodzenie za święto w dniu 29 czerwca oddala się z powodu przedawnienia. — Uzasadnienie: Na podstawie § 10, ust. 6 Cennika nie wolno pracującym na stałe potrącać za święta. Obejście tego postanowienia przez obliczanie na godziny nie jest dopuszczalnem.

2) Odnosi się do umowy obu organizacyi, tyczącej się § 1154 *b* Powszechnego kodeksu cywilnego. — Skarga zecera przeciw wiedeńskiej drukarni o zapłatę wynagrodzenia za pierwszy tydzień choroby. — Strony stawiły się na rozprawie osobiście. — Sprawa: Skarżący chciał bez wypowiedzenia wystąpić z pracy z wiedeńskiej drukarni, w której pracował i pobierał zarobek tygodniowy w kwocie kor. 40·—, ponieważ z takiego zarobku nie mógł wyżyć. Odmówiono mu uwolnienia, jednakowoż kierownictwo zakładu oznajmiło mu, że, jeżeli chce podwyższyć swój zarobek, może przenieść się jako zecer sztukowy do innej drukarni, będącej własnością współwłaściciela firmy, na co może otrzymać zezwolenie. Wystąpienie z tej i wstąpienie do innej drukarni przeprowadzono prawidłowo. Dnia 3 września powinien był skarżący wstąpić do owej innej drukarni, ale wskutek niedomagania jego wstąpił dopiero dnia 6 września. Dnia 10 września musiał skarżący zgłosić się jako chory i powrócił do pracy dopiero dnia 20 września. Przy wypłacie w dniu 22 września odmówiono mu wynagrodzenia za pierwszy tydzień choroby z uzasadnieniem, że on pracuje w zakładzie dopiero drugi tydzień, przeto nie ma prawa do korzystania z wynagrodzenia. — Orzeczenie (jednogłośnie): Skargę się oddala. — Uzasadnienie: Ponieważ obie firmy tworzą oddzielne zakłady, mimo że są własnością tego samego właściciela, i rozwiązanie stosunku pracy w pierwszej firmie odbyło się prawidłowo, nie ma skarżący prawa do wynagrodzenia, bowiem on, gdy zachorował, w drugiej firmie nie był jeszcze ośmiu tygodni w kondycyi. Umowa obu organizacyi, dotycząca § 1154 *b* Powszechnego kodeksu cywilnego, przewiduje ten okres czasu do roszczenia pretensyi o wynagrodzenie.

3) Odnosi się do § 10, ustęp 6 Cennika. — Skarga zecera przeciw wiedeńskiej firmie o zapłatę za święto. — Skarżący, powołany do wojska, poruczył swe zastępstwo przewodniczącemu Wydziału towarzyszów. Szef oskarżonej drukarni przybył na rozprawę osobiście. — Sprawa: Skarżący jako wojskowy w swoim wolnym czasie powtórnie pracował u oskarżonej firmy. Był on uważany za zecera sztukowego i pobierał przeciętny zarobek koron 1·— za godzinę pracy. Ostatnio był zatrudniony w tej firmie od dnia 3 do dnia 7 września i żąda teraz zapłaty za święto. — Orzeczenie (jednogłośnie): Skargę oddala się. — Uzasadnienie: Skarżący był zatrudniony jako zecer sztukowy i pobierał przeciętny zarobek. W myśl Cennika zecerom sztukowym nie przysługuje prawo do żądania zapłaty za święto, z powodu tego została skarga oddalona.

4) Żądanie wiedeńskiej firmy o zezwolenie na przyjęcie ucznia na podstawie przeciętnego stanu towarzyszów z roku 1916 uchyla się, odwołując się na swego czasu wydaną wskazówkę Urzędu cennikowego, podług której przyjmowanie ucznia odbywa się po myśli umowy obu organizacyi. Firmie daje się wyraźnie do zrozumienia, aby z podaniem treści sprawy zwróciła się wprost do Urzędu cennikowego.

5) Zawiadomienia oficyn Klinger'a, Hamburger'a i Spiess'a o wykonanej pracy niedzielnej przyjmuje się do wiadomości.

Józef Rippel, przewodniczący towarzyszów. *Fryderyk Jasper*, przewodniczący pryncypałów.

Rozjemczy Sąd cennikowy dla Styryi.

(Wyciąg z protokółu posiedzenia z dnia 13 grudnia 1917 r.)

Przewodniczący: Towarzysz Henryk Nowak.

1) Odnosi się do § 13, ust. 1 i artykułu 4, ust. 8 Cennika. — Skarga zecera maszynowego przeciw drukarni w Gracu, o zapłatę za 14-dniowy okres wypowiedzenia i o wynagrodzenie kosztów podróży. — Sprawa: Skarżący został sprowadzony z Niemiec przez oskarżoną firmę jako zecer maszynowy. Przed wstąpieniem do kondycyi ugodzono się, że zajęcie jest stałe. Dnia 3 lipca 1917 r. wstąpił skarżący do pracy po myśli umowy tymczasowo jako zecer ręczny, aż do ustawienia maszyny do składania. Po siedmiotygodniowem trwaniu pracy wskutek dźwigania ciężkich form nabawił się krwotoku, ten wypadek wymagał natychmiastowego przewiezienia go do szpitala. Po czterotygodniowem trwaniu choroby oskarżona firma zawiadomiła skarżącego, że został z pracy odprawiony, uzasadniając to tem, że maszyna do składania będzie ustawioną dopiero za 14 lub 16 miesięcy. Skarżący żąda przeto wynagrodzenia kosztów jazdy w kwocie kor. 160·— i zapłaty za 14-dniowe wypowiedzenie w kwocie kor. 120·—. Orzeczenie (jednogłośnie): Rozjemczy Sąd cennikowy uważa kwotę kor. 110·— jako wynagrodzenie za koszta jazdy za odpowiednią i przyznaje takową skarżącemu, zaś żądanie zapłaty za 14-dniowy okres wypowiedzenia oddala. — Uzasadnienie: Ponieważ praca skarżącego trwała tylko siedem tygodni, a koszta przesiedlenia były dość znaczne, uważa Rozjemczy Sąd cennikowy kwotę kor. 110·— jako należące się wynagrodzenie. Z żądaniem o wynagrodzenie za okres wypowiedzenia musiał być skarżący oddalony, ponieważ po czterotygniowej niebytności w pracy stosunek pracy sam przez się wygasa.

Henryk Nowak, przewodniczący towarzyszów. *Franciszek Seifert,* przewodniczący pryncypałów.

NEKROLOGIA.

— Eustachy Naglicki, przeżywszy lat 46, zmarł dnia 10 lutego b. r. w szpitalu garnizonowym w Krakowie. Zmarły, poważnie już zagrożony chorobą piersiową, pełnił służbę wojskową w charakterze sanitaryusza w szpitalu wojskowym w Cieszynie. Na tydzień przed śmiercią przybył za urlopem do Krakowa, celem odwiedzenia swej rodziny. Z tych odwiedzin nie mógł już powrócić, gdyż stan jego zdrowia pogorszył się beznadziejnie. — Przed ogłoszeniem mobilizacyi pracował w drukarni Ludowej w Krakowie, zajęty przy dzienniku „Naprzód“, przy którym pracował od początku zamiany tego pisma na dziennik. Osierocił żonę i czworo dzieci.

KRONIKA.

— Generalny strejk jednodniowy, jako protest

— miał przebieg i rozmiary imponujące w całej Galicyi. — Dnia 18 lutego b. r. znikła paplanina prasy, stanęły na szynach żelazne potwory, ucichły windy i pompy, opustoszały ciemne mury i otchłanie — oto lud roboczy wyprostował zgarbione karki i rozwinąwszy czerwone znamiona, stanął w jeden przepotężny huf, wyrósłszy z pod ziemi, jakby na skinienie czarodziejskiej pałeczki. Zamarł ruch — i żaden mocarz go nie ożywi, jeżeli nie będzie to wolą robotnika.

— „Protestuję!“ — zabrzmiało z krańca w kraniec Galicyi. I popłynęło do Wiednia i Berlina, obiegło cały świat — zadziwiło...

Robotnik w Galicyi wypowiedział podczas wojny pierwsze słowo — ale jeszcze nie ostatnie.

— „Helvetische Typographia“, organ zawodowy szwajcarskich towarzyszów drukarzy, obchodził w grudniu roku ubiegłego 60-letni jubileusz swego istnienia. „Helvetische Typographia“ jest najstarszym organem drukarzy i niezawodnie także najstarszem pismem zawodowem w Europie. Pierwszy numer tego duchowego przewodnika w walce drukarzy szwajcarskich wyszedł w dniu 15 grudnia 1857 roku. Znaczenie ważności swego organu znają nie tylko koledzy w Szwajcaryi, pismo to jest także wielce cenione i poza jej granicami.

Zamknięcie rachunkowe Stow. drukarzy, odlewaczy czcionek i t. d. dla Galicyi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego

za czas od 31 grudnia 1916 do 29 grudnia 1917 r.

PRZYCHODY.

	Pojedynczo Koron	hal.	Razem Koron	hal.
Wkładki członków:				
W kwartale I.	3782	10		
„ „ II.	3406	20		
„ „ III.	3416	70		
„ „ IV.	3754	80	14359	80
Taksy wpisowe:			38	—
Odsetki:				
Pow. Kasa Oszczędności Nr. ks. 104.840	200	28		
„ „ „ „ „ 108.437	20	87		
Poczt. „ „ „ konta 54·272	7	17	228	32
Różne:				
Gremium pp. Pryncypałów (zwrot połowy kosztów paryt. Biura pośrednictwa pracy)	153	23		
Zwrot części kosztów delegata na IX Zjazd związkowy w Wiedniu	192	23		
Kasa chorych drukarzy (część płacy kursora)	208	—		
Stow. „Ognisko“ (część płacy kursora)	104	—		
Stow. „Siła“ („ „ „)	52	—		
Stow. drukarzy we Lwowie (zaliczka na przypadającą część majątku członków dawnej filii „Ognisko“ w Krakowie	1000	—	1719	46
Razem przychody			16345	58
Stan majątku 30 grudnia 1916			6905	27
Razem jak obok			23250	85

ROZCHODY.

	Pojedynczo Koron	hal.	Razem Koron	hal.
Wsparcia:				
47 chorym w 63 wypadkach za 1980 dni (scentr.)	2463	50		
47 chorym w 63 wypadkach za 1890 dni (Rk. wł.)	1462	50		
2 bezkond. w 2 wyp. za 57 dni	57	—		
2 inwalidom za 65 tygodni	598	—		
38 sierotom za 397 miesięcy	2556	—		
7 członkom odprawy pośmiertne	2800	—	9937	—
Kształcenie:				
Prenumerata „Ogniska“	198	—		
„ „Vorwärtsu“	47	70		
„ innych czasopism	72	—	317	70
Administracya:				
Płace: skarbnika, kierownika B. P. P. i kursora	1421	—		
Remuneracya przewodniczącego	150	—		
„ sekretarza	100	—		
Czynsz za lokal	607	—		
Druki i oprawa	168	—		
Wydatki kancelaryjne	5	70		
P. K. O. za manipulacye	5	09		
Portorya, telegramy i drobne	59	61	2516	40
Organizacya i agitacya:				
Koszta deleg. na IX Zjazd związkowy w Wiedniu	328	40		
Zwroty za stratę zarobku	27	—		
Wkładka do Związku: za IV. kwartał 1916 . . . . K 177·40; „ I. „ 1917 . . . . „ 216·12; „ II. „ „ . . . . „ 243·30; „ III. „ „ . . . . „ 244·05	880	87	1236	27
Różne:				
Wyrównanie do Związku: za IV. kwartał 1916 . . . . K 932·48; „ I. „ 1917 . . . . „ 351·02; „ II. „ „ . . . . „ 848·68; „ III. „ „ . . . . „ 587·13	2719	31		
Wkładka roczna do Uniw. Ludowego	30	—		
dto. Związku Stow. robotniczych	12	—		
dto. Tow. Pomocy inwalidom wojen.	2	—		
Ubezpieczenie kursora	19	80	2783	11
Razem rozchody			16790	48
Stan majątku z dniem 29 grudnia 1917			6460	37
Razem jak obok			23250	85

Statystyka członków za rok 1918.

Z końcem roku 1917 pozostało członków	148
W ciągu roku 1918 przybyło: nowowypisanych 1, później zgłoszonych 7, z podróży przybyło 2, z wojska powróciło 10. Razem przybyło	20
	168
W ciągu r. 1918 ubyło: wyjechało 2, wykreślono 8, na inwalidowe przyjęto 1, zmarło 8. Do wojska wstąpiło 15. Razem ubyło	34
Z końcem roku 1918 pozostało członków	134

Kraków, 13 stycznia 1918.

Wykaz i ulokowanie majątku dnia 29 grudnia 1917 roku.

W Pow. Kasie Oszczędności Nr. książeczki	104.840	K 4.871·22
„ „ „ „ „ „	108.437	„ 120·87
W Poczt. „ „ „ konta	54.272	„ 225·13
Gotówką u skarbnika		„ 1.243·15
Razem		K 6.460·37

Niniejsze sprawozdanie komisya kontrolująca znalazła zgodne z księgą kasową.

Wacław Koczorowski. *Stanisław Serafin.*

Zestawił: *Krawczuk Dymitr.* skarbnik główny.

Wydawca i odpowiedzialny redaktor LEON MISIOŁEK. — W Drukarni Ludowej w Krakowie, ulica Dunajewskiego 5.